

Abrahamsen: Ogsaa min Gruppe kan tiltræde det foreliggende Lovforslag, og jeg anbefaler det derfor til hurtig og uforandret Fremme.

Landbrugsministeren (K. Pedersen): Maa jeg takke for den velvillige Modtagelse, Lovforslaget har faaet. I Anledning af de Udtalelser, det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen) fremkom med, skal jeg bemærke, at jeg gerne tager Henstillingen under Overvejelse og forhandler med Handelsministeren derom, saa at dette Forhold kan ordnes paa den bedst mulige Maade.

Maa jeg yderligere give den Oplysning, som jeg har modtaget i dette Øjeblik, at Instituttets Bestyrelse vil ansætte Præmien saaledes, at der for Fartøjer, der sejler paa Nordsøen, skal betales 4 pCt. p. a., for dem, der sejler paa Skagerak og deromkring, 3 pCt. og for dem, der sejler i de øvrige Farvande, 2 pCt. Jeg skal dog gøre opmærksom paa, at disse 4 pCt. betales paa den Maade, at der kun betales for de Tider, Fiskerne er paa Fart, saa at det ikke bliver det fulde nominelle Præmiebeløb, der skal udredes. Jeg haaber altsaa, at Fiskerne vil kunne overkomme at betale de Præmiebeløb, det kommer til at dreje sig om. Præmierne skal betales maanedlig forud.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til midlertidig Lov om Forsikring af Varer imod Krigsfare til Søs.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 259).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

N. Neergaard: Jeg kan i det væsentlige henholde mig til den Motivering af Lovforslaget, som den højtærede Handelsminister har givet, samt til Kommissionens Motiver, der findes trykt som Bilag til Lovforslaget. Lovforslaget er paa flere væsentlige Punkter forskelligt fra Loven

om Skibes Forsikring mod Krigsfare og maa efter Sagens Natur være det. Hovedforskellen er den, at medens Forsikringen for Skibe er og maatte være obligatorisk for at faa den tilstrækkeligt brede Forsikringsbasis, er dette ikke nødvendigt her, og i det hele vilde en Vareforsikring saarelidet egne sig til at være obligatorisk. Man har derfor kunnet basere Forsikringen paa Frivillighed uden at behøve at frygte for, at det forsikringsmæssige Grundlag skulde svigte.

Under Forhandlingerne i Kommissionen har man drøftet Muligheden af, at lade Forsikringsagerne bære gensidigt Ansvar paa samme Maade, som Tilfældet er ved Skibes Forsikring mod Krigsfare. Imidlertid stødte dette paa meget store Vanskeligheder af væsentlig praktisk Art. Det vilde ikke ret vel være muligt at gennemføre dette, og det vilde heller ikke være muligt at faa tilstrækkelig udstrakt Basis, idet man ikke kunde faa Import- og Eksport-Interesserne til at gaa sammen i Gensidighed, man maatte have to Grupper, og hver af disse Grupper for sig vilde ikke frembyde tilstrækkelig Forsikringsbestand til at give et solidt forsikringsteknisk Grundlag for Forsikringen. Man har derfor maattet gøre Forsikringen til en Forsikring med faste Præmier, og man har haft under Overvejelse, om Staten sammen med Forsikringsselskaberne kunde overtage den eventuelt saaledes, at Vareejerne bære en Del af Risikoen selv, altsaa selv var Assurandører. Men enten man nu ordnede det paa den ene eller anden af de her antydede Maader, vilde det blive en betydelig Del af Risikoen, Staten kom til at bære. Det har Statens Repræsentanter i Overensstemmelse med den høje Regering naturligt været ængstelige for. Det maa jo erindres, at Maksimum i Skibsforsikringsloven er sat til 750,000 Kr., og her er Maksimum sat til 1 Mill. Kr. I de fleste Tilfælde af Skibsskade — f. Eks. naar et Skib støder paa en Mine eller bliver nedskudt — vil baade Skib og Ladning gaa tabt, og der vil altsaa kunne blive Tale om Risiko paa een Køl af 1,750,000 Kr. Med den Part, som det er foreslaaet, at Staten skal deltage i Risikoen, kan der altsaa ved et enkelt Tilfælde blive Tale om 650,000 Kr., og det er lige højt nok. At komme over det, vilde neppe være forsvarligt.

Kommissionen har derfor overvejet, om man ikke kunde finde en anden Ordning, thi da man ikke kunde gaa til Gensidighed, da Forsikringsselskaberne ikke